

Prikaz odluke suda**Broj predmeta:** 8/2011**Sud:** Apelacioni
sud Crne

Gore

Odjeljenje: Krivično odjeljenje**Vrsta predmeta:** KSŽ -

Drugostepeni krivični predmeti iz oblasti organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina

Vrsta odluke: Presuda**Datum odluke:** 16.05.2011.**Prethodna odluka:** -

Ksž.br. 8/2011

U IME CRNE GORE

APELACIONI SUD CRNE GORE, u vijeću sastavljenom od sudije Milića Međedovića, kao predsjednika vijeća, sudija Milivoja Katrića i Zorana Smolovića, kao članova vijeća, uz učešće Milice Rašović, kao zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog K.N. iz B. P., zbog krivičnog djela primanje mita iz čl. 423 st. 2 Krivičnog zakonika (Kz-a), odlučujući po žalbi branioca optuženog, advokata N. M. iz P., izjavljenoj protiv presude Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br. 6/10-09 od 17.09.2010.g., u sjednici vijeća održanoj u smislu čl. 393 Zkp-u, u prisustvu branioca optuženog, a u odsustvu uredno obavještenih zamjenika VDT CG i optuženog, dana 16.05.2011.g., donio je

PRESUDU

Uvažava se žalba branioca optuženog K. N. i p r e i n a č a v a presuda Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br.6/10-09 od 17.09.2010. godine, u dijelu odluke o krivičnoj sankciji, na način što sud optuženom K. N., zbog krivičnog djela primanje mita iz čl. 423 st.2 Krivičnog zakonika, činjenično opisano u izreci prvostepene presude, primjenom čl. 51, 52, 53 i 54 Krivičnog zakonika izrič e uslovnu osudu, kojom mu uzima kao utvrđenu kaznu zatvora u trajanju od 6(šest) mjeseci, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 23.03.2009 do 30.04.2009. godine i istovremeno određuje da se kazna neće izvršiti ukoliko optuženi za vrijeme od 2(dvije) godine dana ne učini novo krivično djelo.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br. 6/10-09 od 17.09.2010.g., optuženi K.N. iz B. P., oglašen je krivim da je počinio krivično djelo primanje mita iz čl. 423 st. 2 Kz-a, za koje djelo osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, u koju kaznu mu je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 23.03.2009.g. do 30.04.2009.g.

Tom presudom optuženi je obavezan da plati na ime troškova krivičnog postupka iznos od 150,00 €, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, a od optuženog je i oduzeta protivpravno stečene imovinska korist u iznosu od 10,00€.

Protiv navedene presude blagovremno je izjavio žalbu branilac optuženog, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakonika i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa predlogom da ovaj sud preinači pobijanu presudu, tako što će optuženog osloboditi od odgovornosti za krivično djelo predstavljeno optužnicom ili da istu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odluku. U žalbi je stavljen predlog da se branilac optuženog obavjesti o terminu održavanja sjednice vijeća ovog suda.

Odgovora na žalbu nije bilo.

Po razmatranju spisa predmeta VDT je u smislu čl. 392 Zkp-a stavio predlog, da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana i potvrdi pobijana presuda.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama izjavljene žalbe, pazeći po službenoj dužnosti i na povrede zakonika u smislu čl. 398 Zkp-a, ovaj sud je našao :

- žalba je osnovana u dijelu odluke o krivičnoj sankciji.

U postupku donošenja pobijane presude niti u samoj presudi nijesu počinjene povrede zakonika na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, kao ni povrede postupka na koje se ukazuje u žalbi branioca optuženog. Navedeni razlozi u obrazloženju pobijane presude koji se odnose na postojanje krivičnog djela i krivične odgovornosti optuženog su jasni i dovoljno dati, oni odgovaraju zaključivanju prvostepenog suda i obuhvataju bitnu sadržinu svih izvedenih dokaza.

Ocijenjujući odbranu optuženog i izvedene dokaze pravilno je prvostepeni sud utvrdio da je optuženi K. N., u vrijeme, mjesto i na način opisan u izreci pobijane presude počinio krivično djelo za koje je oglašen krivim, čime je na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primjenio odredbe Krivičnog zakonika.

Činjenično utvrđenje prvostepenog suda u pogledu odlučene činjenice - zahtjevanje i primanje za sebe koristi u novcu, zasnovano je na uvjerenom iskazu oštećenog N. B., koji je naveo da mu je optuženi nakon obavljenog carinskog pregleda vozila i tereta od strane carinika I. M., zahtjevao 40,00€, kako mu ne bi zabranio ulazak u C. G., a potom primio od oštećenog 10,00€, zahtjevajući da mu preostali iznos novca da pri povratku iz B. P., što optuženi čini da ne bi izvršio službenu radnju koju ne bi smio izvršiti u okviru svoje službene dužnosti, jer dva pakovanja PVC - reklamnih kesa prevoženih u kabini vozila, predstavljala su robu nekomercijalne prirode i kao takva oslobođena je od plaćanja carine, a što istovremeno znači da nije bilo ni potrebe za carinjenjem te robe. Iskaz oštećenog je na posredan način imao potvrdu u iskazu svjedoka V. K., vlasnika prevožene robe, koji je naveo da mu je oštećeni odmah po dolasku sa carinske ispostave ispričao šta se prethodno dešavalo pri carenjenju robe. Osim toga, oštećeni je istoga dana po prijavljivanju ovog događaja, među carinskim službenicima, prepoznao optuženog kao lice koje je zahtjevalo i primilo navedeni iznos novca, koju činjenicu su potvrdili i svjedoci - službenici carine P. B., Lj. S., Đ. M., M. I. i Lj. V.

Ocijenjujući odbranu optuženog pravilno je prvostepeni sud nije prihvatio, jer je bila neuvjerljiva i neologična, istu je optuženi u pogledu pojedinih činjenica i mijanjao tokom postupka a u odnosu na neke činjenice je i obezvrjeđena ostalim izvedenim dokazima. Tako je optuženi neuvjerljivo iznosio različite tvrdnje u pogledu trenutka zapažanja reklamnih kesa, dijaloga koji je vodio sa oštećenim i njegovog saznanja da li je roba bila carinjena ili ne. Njegova odbrana da nije zahtjevao i primio korist u navedenom novčanom iznosu u potpunosti je obezvrjeđena navodima oštećenog B. N. Takođe optuženi je bio neuvjerljiv i u dijelu iznijetih tvrdnji da je oštećeni izmislio slučaj zbog ranije činjenih prekrašaja, u vezi sa čime je njegova odbrana obezvrjeđena iskazom svjedoka - službenika Carine koji su se izjašnjavali na te okolnosti, kao i iskazom oštećenog, koji je naveo da do ovog događaja optuženi uopšte i nije poznavao. Stoga je očigledno da je ovakva odbrana optuženog usmjerena u cilju izbjegavanja krivično pravne odgovornosti.

Neosnovano se u žalbi branioca optuženog navodi da je prvostepeni sud, oglašavajući optuženog krivim za druge radnje u odnosu na one stavljene mu optužnicom na teret, povrijedio objektivni identitet optužbe. Naime, ostajući pri istom događaju, utvrđujući da reklamne kese ne podliježu obavezi plaćanja carine, jer se radi o nekonvencionalnoj robi, a time i da optuženi kao službeno lice u vezi sa tom robom nije smio izvršiti bilo koju službenu radnju, što je optuženom bilo poznato i

koji je pored toga zahtjevao i primio korist u navedenom novčanom iznosu da ne bi izvršio tu radnju, koju inače ne bi smio izvršiti, a koja radnja - nepravo pasivno podmičivanje, predstavlja lakši oblik podmičivanja u odnosu na radnju - pravo pasivno podmičivanje, koja mu je optužnicom stavljena na teret, to prvostepeni sud nije povrijedio objektivni identitet optužbe i time nije prekoračio optužbu. Pritom kod činjenice da sud nije vezan pravnom ocjenom djela datoj u optužnici, to je pravilno prvostepeni sud našao da pravna ocjena djela data u optužnici ne stoji i da su u radnjama optuženog, opisane u izreci pobijane presude, sadržana obilježja krivičnog djela za koje je oglašen krivim.

Takođe, lišeni su svakog osnova i navodi žalbe da je izostala pravilna ocjena odbrane optuženog i izvedenih dokaza, posebno iskaza oštećenog B. N. Nasuprot tim navodima, ovaj sud nalazi da je u pobijanoj presudi data ocjena kako odbrane optuženog, tako i ostalih izvedenih dokaza, pri čemu su dati potrebni razlozi o prihvatanju dokaza na kojima je prvostepeni sud zasnovao činjenično utvrđenje i zbog čega ne prihvata odbranu optuženog, kao i dati dovoljni razlozi u pogledu subjektivnog odnosa optuženog prema počinjenom djelu. Posebno su dati razlozi u pogledu prihvatanja iskaza oštećenog, pa kod činjenice da se oštećeni nije pridružio krivičnom gonjenju protiv optuženog, događaj je prijavio na zahtjev vlasnika prevožene robe, na ponovnom pretresu pokušao i pomoći optuženom navodeći da je on zahtjevani preostali iznos novca shvatio kao šalu, to zaista nije imalo razloga da se posumnja u vjerodostojnost njegovog iskaza.

Dakle, nasuprot žalbi branioca optuženog ovaj sud nalazi da pobijana presuda ne sadrži bitne povrede postupka na koje se ukazuje u toj žalbi, činjenično stanje je potpuno i pravilno utvrđeno i pravilno primjenjene odredbe Krivičnog zakonika.

Međutim, iako žalba branioca optuženog nije izjavljena i zbog odluke o krivičnoj sankciji i oduzimanju imovinske koristi, koristeći se proširenim dejstvom žalbe - čl. 401 Zkp-u, tj. da žalba zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakonika izjavljena u korist optuženog obuhvata u sebi i odluku o krivičnoj sankciji i oduzimanje imovinske koristi, ovaj sud je ispitao pobijanu presudu i u tom dijelu, pa je uvažavajući tu žalbu istu preinačio u dijelu odluke o krivičnoj sankciji.

Naime, optuženi do sada nije osuđivan a oglašen je krivim da je počinio krivično djelo za koje se može izreći maksimalna kazna zatvora od osam godina, dakle, ne može se izreći kazna zatvora u trajanju od deset godina ili teža kazna. Osim toga, u konkretnom slučaju, bez obzira na propisanu kaznu zatvora za krivično djelo za koje je oglašen krivim, težina počinjenog djela, izražena kroz visinu zahtjevane i primljene imovinske novačane koristi (10,00€), da ne izvrši službenu radnju koju ne bi smio ni izvršiti, ukazuje na malu vrijednost i mali značaj primljene koristi i koja radnja predstavlja lakši oblik krivičnog djela u odnosu na onu radnju koja mu je optužnicom stavljeno na teret, što sve zajedno krivičnom djelu i daje karakter lakšeg krivičnog djela, čime su ispunjeni objektivni uslovi za izricanje uslovne osude optuženom, predviđeni čl. 52 st. 2 i 54 st. 2 i 3 Kz-a. Takođe, uzimajući u obzir okolnosti koje se tiču ličnosti optuženog, njegovog ranijeg života i stepena njegove krivice tj. da je djelo počinio sa nepunih 28 godina života, da do sada nije dolazio u sukob sa zakonom, što je odrez njegovog pozitivnog ponašanja i vladanja u društvu, te da je primljena korist u maloj vrijednosti znači da je intezitet umišljaja - svijest o stvarnim obilježjima krivičnog djela bio nizak, to navedne okolnosti ukazuju da su ispunjeni i subjektivni uslovi za izricanje uslovne osude, predviđeni čl. 54 st. 4 Kz-a.

Stoga je ovaj sud optuženom K. N. za počinjeno djelo, primjenom čl. 53 Kz-a izrekao uslovnu osudu, kojom mu je uzeo kao pravilno utvrđenu kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, uračunavajući u tu kaznu vrijeme koje je on proveo u pritvoru od 23.03.2009.g. do 30.04.2009.g., i istovremeno odredio da se kazna neće izvršiti ako optuženi u roku do 2 (dvije) godine dana ne počini novo krivično djelo, smatrajući da će se i samim upozorenjem uz prijetnju kaznom - uslovnom osudom dovoljno uticati na optuženog da više ne vrši krivična djela, čime će se postići svrha uslovne osude iz čl. 52 st. 2 Kz-a, u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija iz čl. 4 st. 2 Kz-a.

Odluka o oduzimanju imovinske koristi je pravilna i zakonita i zasnovana je na odredbi čl. 423 st. 7 Kz-a.

Sa iznijetih razloga, na osnovu čl. 409 Zkp-a, odlučeno je kao u izreci presude.

APELACIONI SUD CRNE GORE
Podgorica, dana 16.05.2011.godine

Zapisničar,
Rašović Milica s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA -SUDIJA
Milić Međedović s.r.